Dosarul nr. 4r-4245/25 / 4-25061659-02-4r-30102025/

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecător: Vasilisa Muntean

D E C I Z I E

în numele Legii

28 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de agentul constatator din cadrul IP Ciocana, Cioban Olesea, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 septembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Ghimpu Galina, în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

în procedura instanței de fond din 13.05.2025-23.09.2025;

în procedura instanței de recurs din 30.10.2025-28.09.2026.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

1. La 12.04.2025 agentul constatator OSS al SP-1 al IP Ciocana al DP mun. Chișinău, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 386497 în privința cet. Ghimpu Galina în baza art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că în perioada de timp 01.01.2024 – 22.10.2024, aflându-se în mun. Chișinău, str. Vasile Varzaru, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul „PSB” al băncii comerciale "Promzvyazibank", personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută (ruble rusești) care nu i se cuveneau, pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și al referendumului

din toamna anului 2024.

2. Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 386497 în baza art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM, contravenientului Ghimpu Galina i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 37 500 lei.

3. Nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă de agentul constatator pe procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 386497 din 12.04.2025, Ghimpu Galina la data de 22.04.2025 a depus contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional al RM.

4. *Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 septembrie 2025,* s-a admis contestația depusă de Ghimpu Galina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 386497 și a deciziei de sancționare din 12.04.2025. S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 386497 și decizia de sancționare din 12.04.2025, prin care Ghimpu Galina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsa contravențională amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul sumei de 37 500 lei. S-a încetat procesul contravențional intentat împotriva lui Ghimpu Galina din motiv că nu există faptul contravenției.

5. *La 20 octombrie 2025, agentul constatator a declarat recurs*, solicitând casarea hotărârii.

6. În motivarea recursului, indică recurentul, că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea obligațiilor prevăzute de art. 381 alin. (4) Cod contravențional, iar materialele acumulate ar demonstra integral vinovăția contravenientei.

7. Potrivit acuzației contravenționale, Ghimpu Galina, în perioada 01.01.2024–22.10.2024, a pretins și acceptat instalarea pe telefonul mobil personal a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, în vederea recepționării ulterioare a unor mijloace financiare pentru exercitarea sau neexercitarea dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și referendumului din 20.10.2024, conduită apreciată de agentul constatator ca întrunind elementele contravenției de corupere electorală pasivă.

8. În acest context, recurentul contestă aprecierea instanței potrivit căreia probatoriul administrat nu ar fi suficient pentru confirmarea faptei și a vinovăției, invocând dispozițiile art. 425 Cod contravențional referitoare la noțiunea și mijloacele de probă și susținând că procesul-verbal și materialele cauzei justificau menținerea acuzației contravenționale.

Procedura examinării recursului și motivarea instanței de recurs

9. Conform art. 471 din Codul contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor.(2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere

a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

10. În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (2) din Codul Contravențional, părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

11. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților.

12. *Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*

13. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

14. În acest sens, Colegiul relevă că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

15. Conform principiilor fundamentale care guvernează procedura contravențională, răspunderea contravențională poate fi angajată numai în prezența unei fapte ilicite dovedite prin probe certe, clare și suficiente. Întrucât sancțiunile contravenționale pot aduce atingere drepturilor și libertăților persoanei, legea impune o riguroasă administrare și apreciere a dovezilor, pentru a garanta protecția prezumției de nevinovăție și realizarea unui proces echitabil. Simpla menționare de către agenții constatatori a unor circumstanțe de fapt, neacoperite de o bază probatorie solidă, nu satisface exigențele Codului contravențional și nici standardele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit cărora sarcina probei incumbă autorităților statului.

16. În conformitate cu art. 47^1, alin. (1) Cod contravențional, (în vigoare la data incriminării) constituie contravenţie și se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale: *pretinderea, acceptarea sau primirea*, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se

cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

17. Colegiul ține să noteze că obiectul juridic al contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, reprezintă relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului.

18. Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, se manifestă alternativ prin cel puțin una din faptele de: *pretindere, primire sau acceptare*, de către un alegător, a unor serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin.

19. Pentru a constitui contravenție, bunurile sau serviciile trebuie să nu i se cuvină în mod legal și trebuie să fie destinate influențării modului de exercitare a votului, (adică pentru a determina alegătorul cum să voteze sau să nu voteze).

20. Totodată, Colegiul reține că, pentru a fi întrunită latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47[1] Cod contravențional, este suficientă constatarea uneia dintre acțiunile prejudiciabile - *pretinderea, primirea sau acceptarea*.

21. În sensul prevederii art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, ***pretinderea*** presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenţii vizînd bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin alegătorului.

22. În cazul pretinderii, iniţiativa întotdeauna aparţine alegătorului. Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încât să poată fi înţeleasă de oricine. Este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete, ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează.

23. Prin „***acceptare***” se are în vedere după caz: 1) consimțirea dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin alegătorului; 2) aprobarea oferirii ori promisiunii de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin alegătorului.

24. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine corupătorului. Acceptarea poate fi expresă sau tacită. În ipoteza din urmă acceptarea rezultă din anumite manifestări care relevă neîndoielnic acordul alegătorului de a primi remunerația ilicită. Acceptarea poate presupune şi nerespingerea remunerației ilicite.

25. Pentru existenţa contravenției este suficient ca alegătorul să accepte oferta chiar dacă remunerația ilicită nu a fost determinată, în sensul că nu s-a precizat, în concret, în ce se va consta aceasta.

26. În sensul prevederii art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, ***primirea*** se exprimă în luarea de către alegător în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. Primirea implică darea din partea corupătorului. Iată de ce, spre deosebire de modalitatea de pretindere, în cazul modalităţii de primire iniţiativa aparţine corupătorului.

27. Primirea trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire sau, altfel spus, inexistenţa, între aceste două momente, a unui interval de timp care să permită acceptării să devină ea însăşi relevantă juridic.

28. Ca urmare în cazul contravenției, săvîrşite prin primire - acțiunile făptuitorului se exprimă în luarea în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. Acceptarea şi primirea nu se pot produce decît în acelaşi timp. În lipsa unei asemenea concomitenţe, ne vom afla în prezenţa modalităţii ”aceptarea” sau a modalității ”acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora”.

29. În speță potrivit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 386497, din 12 aprilie 2025, lui Ghimpu Galina i se incriminează că, *„în perioada de timp 01.01.2024 – 22.10.2024, aflându-se în mun. Chișinău, str. Vasile Varzaru, prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul „PSB” al băncii comerciale "Promzvyazibank", personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută (ruble rusești) care nu i se cuveneau, pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral şi al referendumului din toamna anului 2024”.*

30. La caz, Colegiul penal apreciază întemeiate concluziile instanței de fond, că materialul probator prezentat de către agentul constatator, nu dovedește circumstanțele de fapt incriminate. Astfel nefiind confirmată nici sub un aspect conjunctura în care persoana ar fi *beneficiat de mijloace financiare în sensul dispoziției art.47[1] Cod contravențional,* prin intermediul aplicației mobilă cu identificatorul „PSB” a BCP din Federația Rusă.

31. Colegiul penal menține poziție solidară cu concluziile instanței de fond, care justificat și argumentat a reținut imposibilitatea constatării vinovăției imputate contravenientului înafara oricărui dubiu, întrucât agentul constatator nu a anexat probe în acest sens. Or, pentru o apreciere corectă și fundamentată a faptelor imputate, este imperativ ca instanța de judecată să dispună de dovezi clare și pertinente care să ateste comiterea contravenției, în limitele învinuirii formulate.

32. În acest sens, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal de contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative emise de o autoritate competentă pentru constatarea și sancționarea faptelor contravenționale, totuși vinovăția unei persoane trebuie să fie susținută de dovezi clare și consistente, din care să rezulte existența faptei și componența contravenției. Or, conform art. 375 din Codul Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată până la dovedirea vinovăției sale în conformitate cu dispozițiile codului, iar nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția. Concluziile privind vinovăția nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate îndoielile care nu pot fi înlăturate conform legii trebuie interpretate în favoarea persoanei acuzate.

33. La caz, Colegiul atestă că agentul constatator nu a prezentat probe suficiente ce ar demonstra vinovăția persoanei, iar în consecința faptului că sarcina de a dovedi vinovăția nu revine celui acuzat, ci celui care acuză, instanța de fond just a reținut ca fiind întemeiată contestația formulată.

34. Prin urmare, Colegiul Penal reiterează concluzia că, în lipsa unor probe pertinente și concludente, nu se poate dispune tragerea la răspundere contravențională a persoanei acuzate. O astfel de măsură ar contraveni principiilor fundamentale referitoare la prezumția de nevinovăție și la dreptul la un proces echitabil.

35. Cu referire la argumentele recurentului, care susține că vinovăția contravenientului este dovedită prin materialele rezultate din măsurile speciale de investigație, Colegiul penal le respinge ca neprobate, or, simpla invocare a existenței unor măsuri speciale de investigație, a unor ordonanțe ale procurorului sau a unor încheieri ale judecătorului de instrucție nu echivalează, cu proba faptului contravențional imputat persoanei. Aceste acte pot cel mult să ateste legalitatea autorizării sau a valorificării unor procedee probatorii într-un alt cadru procesual, însă nu înlocuiesc obligația agentului constatator de a prezenta în cauza contravențională probe concrete, individualizate și inteligibile, care să demonstreze legătura directă dintre contravenient și fapta imputată. Or, la materialele cauzei contravenționale agentul costător nu a administrat careva probe ce ar dovedi că persoana vizată în procedura contravențională este persoana la care se referă datele obținute prin măsurile speciale de investigație și nici că aceasta a recepționat ori utilizat efectiv mesajele sau transferurile pretinse de agentul constatator.

36. Colegiul subliniază, că deși la materialele cauzei a fost prezentat un extras prin care se atestă că contravenientul Ghimpu Galina ar fi primit mesaje SMS la numărul său de telefon, totuși acest înscris nu este suficient în contextul identificării concrete a expeditorului sau al timpului când au fost recepționate concret aceste mesaje, iar în lipsa respectivelor informații nu poate fi stabilită cu certitudine proveniența acestor comunicări, natura lor juridică și, mai ales, legătura lor directă cu fapta contravențională imputată. Or, pentru a putea constitui mijloc de probă pertinent și concludent, un asemenea înscris trebuie să permită identificarea clară a expeditorului, conținutului mesajelor, momentului transmiterii și scopului urmărit, condiții care în speță nu sunt întrunite (f.d. 13).

37. În acest sens, Colegiul penal reține ca fiind justă și întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la încetarea procesului contravențional în condițiile expuse.

38. La caz, nici un temei din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. 466 din Codul contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar putea constitui temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

39. Din motivele expuse, recursul formulat de către agentul constatator urmează a fi respins ca nefondat.

40. În conformitate cu prevederile art. 473, 474 din Codul Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de agentul constatator din cadrul IP Ciocana, Cioban Olesea și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 septembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc